

ŻYC EWANGELIA

UR. WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH, * Mt 5,1-12a * 31.10.2021 (531)

Jezus, widząc tłumy, wyszedł na górę. A gdy usiadł, przystąpili do Niego Jego uczniowie. Wtedy otworzył swoje usta i nauczał ich tymi słowami: „Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do nich należy królestwo niebieskie. Błogosławieni, którzy się smucą, albowiem oni będą pocieszeni. Błogosławieni cisi, albowiem oni na własność posiadą ziemię. Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyceni. Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią. Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą. Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój, albowiem oni będą nazwani synami Bożymi. Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości, albowiem do nich należy królestwo niebieskie. Błogosławieni jesteście, gdy ludzie wam urągają i prześladowają was, i gdy mówią kłamliwie wszystko złe na was z mego powodu. Cieszcie się i radujcie, albowiem wielka jest wasza nagroda w niebie”.

Osiem błogosławieństw to jakby osiem zasad Bożej chemii, przemieniającej grzeszników w świętych. „Błogosławieni ubodzy w duchu” — błogosławieni ci, których pierwszym i całym bogactwem jest Pan Bóg. „Błogosławieni, którzy się smucą” — którzy się smucą z tego powodu, że nie potrafią jeszcze kochać Boga całym sercem; błogosławieni, którzy się smucą, że w naszym świecie wciąż jeszcze tyle niepokoju, nienawiści, krzywdy, grzechu — którzy marzą o tym, ażeby bodaj jakiś promień Bożej obecności rozświetlił to, co w naszym świecie ciemne. „Błogosławieni cisi” — błogosławieni ci, którzy uwierzyli w potęgę miłości, którzy uwierzyli, że wierność Bożym przykazaniom jest stokroć potężniejsza niż siła i przemoc. Że ostatecznie zwycięży słaba prawda, a potężne kłamstwo będzie upokorzone. „Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości” — byleby tylko łaknęli jej i pragnęli naprawdę, tzn. poprzez aktywne stawanie po stronie sprawiedliwości, poprzez nadstawianie karku, ażeby tylko sprawiedliwości było na naszej ziemi trochę więcej. „Błogosławieni miłosierni” — miłosierni wobec własnej samotnej ciotki i miłosierni dla poczętego dziecka. Miłosierni również dla ludzi zagubionych, dotkniętych rozpaczą, dla ludzi kuszonych atrakcyjnymi modelami przejścia przez życie bezsensownie. „Błogosławieni czystego serca”. Błogosławieni ci, którzy rozróżniają między miłością czystą i brudną. Ci, którzy pracują nad swoją prostolinijnością i bezinteresownością. Ci, dla których słowa „nie opuszczę cię aż do śmierci” znaczą: „nie opuszczę cię aż do śmierci”. Właśnie ci, którzy napełnią się duchem błogosławieństw, Królestwo Boże posiadą i Boga oglądać będą.

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Czy błogosławieństwa, o których mówi Chrystus w dzisiejszej Ewangelii, choć trochę odnoszą się do mnie?

Do wykonania: Będę się starał naśladować Jezusa Chrystusa, czyli dążyć do świętości.

02.11 (wtorek) Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych

(u nas poniedziałek) Kościół wspomina dzisiaj w liturgii wszystkich wierzących w Chrystusa, którzy odeszli już z tego świata, a teraz przebywają w czyśćcu. Przekonanie o istnieniu czyśćca jest jednym z dogmatów naszej wiary. Obchód Dnia Zadusznego zainicjował w 998 roku św. Odyłon – czwarty opat klasztoru benedyktyńskiego w Cluny (Francja). Praktykę tę początkowo przyjęły klasztory benedyktyńskie, ale wkrótce za ich przykładem poszły także inne zakony i diecezje. W XIII w. święto rozpowszechniło się na cały Kościół Zachodni. W wieku XIV zaczęto urządzać procesję na cmentarz do czterech stacji. Piąta stacja odbywała się już w kościele, po powrocie procesji z cmentarza. Przy stacjach odmawiano modlitwy za zmarłych i śpiewano pieśni żałobne. W Polsce tradycja Dnia Zadusznego zaczęła się tworzyć już w XII w., a z końcem wieku XV była znana w całym kraju. Zgodnie z Konstytucją Apostolską z dnia 10.08.1915 roku, każdy kapłan może dzisiaj odprawić trzy Msze św.: jedną według własnej intencji, drugą w intencji wszystkich wiernych zmarłych oraz trzecią według intencji Ojca Świętego.

03.11 (środa) Wspomnienie św. Marcina de Porres, zakonnika

Marcin urodził się 9 grudnia 1569 r. w Limie. Był nieślubnym dzieckiem Mulatki Anny Valasquez i hiszpańskiego szlachcica Juana de Porres – późniejszego gubernatora Panamy. Marcin przerwał studia medyczne i pracował jako felczer-balwierz. Mimo sprzeciwu ojca wstąpił do dominikanów, gdzie do końca życia jako brat zakonny prowadził infirmerię (szpitalik zakonny). Opiekował się tam nie tylko chorymi zakonnikami, ale wszystkimi, którzy przychodzili, niezależnie od ich pozycji społecznej i koloru skóry. Dobroć okazywana chorym, opuszczonym i nieszczęśliwym uczyniła z niego żywą legendę. Spędzał wiele czasu, zwłaszcza w nocy, na modlitwie i surowej pokucie. Miał szczególne nabożeństwo do Chrystusa w Najświętszym Sakramencie. Otrzymał od Boga wiele łask, między innymi dar czytania w ludzkich sercach i sumieniach. Mistyk. Zmarł 3 listopada 1639 r. Beatyfikował go papież Grzegorz XVI (1837), kanonizował Jan XXIII (1962).

04.11 (czwartek) Wspomnienie św. Karola Boromeusza, biskupa

Karol urodził się na zamku w Aronie (Longobardia) w roku 1538. Rodzina Boromeo była jednym z ważniejszych rodów arystokratycznych Lombardii. W godle ma pierścienie Boromeusza, czasem uważane za symbol Trójcy Świętej. Po ukończeniu studiów prawniczych zastał mianowany kardynałem i arcybiskupem Mediolanu. Gorliwie wprowadzał w diecezji reformy Soboru Trydenckiego (1545-1563). Niestrudzenie wizytował diecezję, odbył 16 synodów. Zmarł w Mediolanie 3 listopada 1584 roku

WARTO WIEDZIEĆ

ODPUSTY – na mocy Dekretu Penitencjarii Apostolskiej w Rzymie z dnia 22 października 2020 r. odpusty zupełne dla wiernych zmarłych będzie można uzyskać przez cały listopad! Wierni, którzy nawiedzą kościół lub kaplicę publiczną w dniu Wszystkich Świętych i w Dzień Zaduszny i w każdym dniu tego miesiąca mogą dostąpić łaski odpustu zupełnego. Może on być ofiarowany za zmarłych. Odpust można zyskać tylko jeden raz w ciągu dnia. W czasie nawiedzenia świątyni należy odmówić "Ojczy nasz" i "Wierzę" oraz wypełnić inne warunki, jak spowiedź sakramentalna, Komunia św. i modlitwa według intencjach Ojca Świętego. Wierni, którzy pobożnie nawiedzą cmentarz i przynajmniej w myśli pomodlą się za zmarłych, zyskują odpust, który może być ofiarowany za dusze w czyśćcu cierpiące.